

عنوان مقاله:

ضرورت باز زنده سازی بناهای یادمانی و تاثیر آن بر هویت اجتماعی

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

علی سروش - کارشناس ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شبستر

خلاصه مقاله:

بناهای یادمانی را می توان نمونه برجسته فرهنگ، هنر و معماری دانست. حفظ و نگهداری این یادمان ها در سال های اخیر مورد توجه قرار گرفته و در همین راستا در دهه های اخیر موضوع باززنده سازی و احیای این بناها بیش از پیش مورد اهمیت قرار گرفته است. از آنجایی که این نمادهای شهری به عنوان بخشی از تاریخ و هویت یک قوم مطرح میشوند، صرفاً بحث بازسازی و مرمت به میان نمی آید، بلکه سعی می شود تا بین آنچه در گذشته اتفاق روی داده و آنچه برای آیندگان می بایست برجای بماند رابطه ای خلاق ایجاد شود. حفظ ارزشهای مادی و معنوی اثر تاریخی یکی از مهمترین موضوعاتی است که می بایست در تمام طول این مسیر مورد توجه قرار بگیرد. بقاع متبرکه و اماکن آرامگاهی از بارزترین نمونه های بناهای یادمانی می باشند که به عنوان نماد مسایل فرهنگی و مذهبی سابقه ای بس طولانی دارد و حفظ و نگهداری آن ها ضروری می باشد. یکی از عواملی که باز زنده سازی و احیای این مجموعه ها را به عنوان یک ضرورت مطرح می سازد، کارکرد اصلی آنها در احساس خاطره جمعی، افزایش حس هویت مکان یا انتقال پیامی بهناظرین می باشد. بهره برداری هوشمندانه از تندیس ها در شهرها سابقه بسیار طولانی داشته به طوری که از دیدگاههایواکس، خاطره ی جمعی، سوابق و یادمان های جمعی شهروندان از رویدادها و وقایع شهر است که در فضای شهریاتفاق افتاده و در ذهن مردم ثبت گردیده است. پیوندهای سنتی، عادات، باورها و مراسم مذهبی از عوامل مهم شکل دهیبه خاطره های جمعی محسوب می گردند . هرگونه پرداخت به یادآوری خاطرات جمعی، کمک به تداوم آن است و مانع فراموشی می شود. . به همین دلیل حفظ و احیای مجموعه های اینچنینی به عنوان یک وظیفه و یک ضرورت مطرح می گردد.

کلمات کلیدی:

یادمان، باززنده سازی، هویت، خاطره جمعی، فرهنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/620120>

